

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje osoba
odgovornih za teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br.: IT-08-91-T

Datum: 16. decembar 2010.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM II

U sastavu: sudija Burton Hall, predsjedavajući
sudija Guy Delvoie
sudija Frederik Harhoff

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 16. decembra 2010. godine

TUŽILAC

protiv

MIĆE STANIŠIĆA i STOJANA ŽUPLJANINA

JAVNO

**ODLUKA KOJOM SE ODBACUJE ZAHTJEV ODBRANE ZA ODOBRENJE ZA
ULAGANJE ŽALBE NA ODLUKU KOJOM SE DJELIMIČNO PONOVO
RAZMATRA USMENA ODLUKA PRETRESNOG VIJEĆA I DAJE PISMENO
OBRAZLOŽENJE ZA TU ODLUKU OD 26. MARTA 2010.**

Tužilaštvo:

gđa Joanna Korner
g. Thomas Hannis

Obrana optuženih:

g. Slobodan Zečević i g. Slobodan Cvijetić za Miću Stanišića
g. Dragan Krgović i g. Igor Pantelić za Stojana Župljanina

PRETRESNO VIJEĆE II (dalje u tekstu: Pretresno vijeće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po zahtjevu koji su odbrana Miće Stanišića i odbrana Stojana Župljanina (dalje u tekstu, zajedno: odbrana) zajedno podnijele 1. aprila 2010. godine (dalje u tekstu: Zahtjev),¹ kojim traže odobrenje za ulaganje žalbe na usmenu odluku Pretresnog vijeća od 26. marta 2010. godine o uvrštavanju u spis 147 presretnutih razgovora (dalje u tekstu: presretnuti razgovori) putem svjedoka ST108 (dalje u tekstu: Pobijana odluka).² Dana 14. aprila 2010. godine, tužilaštvo je odgovorilo da se protivi Zahtjevu (dalje u tekstu: Odgovor).³ Dana 20. aprila 2010. godine, odbrana je zatražila odobrenje za ulaganje replike i podnijela zajedničku repliku (dalje u tekstu: Replika).⁴

I. MJERODAVNO PRAVO

1. Na osnovu pravila 73(B) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), trebaju biti ispunjena dva kriterija prije nego što pretresno vijeće može da odobriti ulaganje interlokutorne žalbe na neku odluku: (1) da se radi o pitanju koje bi u značajnoj mjeri uticalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili ishod suđenja (dalje u tekstu: prvi kriterij), i (2) da bi promptno rješenje tog pitanja od strane Žalbenog vijeća suštinski pospiješilo postupak (dalje u tekstu: drugi kriterij).⁵ Pretresno vijeće podsjeća da "[č]ak i u slučajevima kada se pokreću značajna pravna pitanja [...] pravni učinak pravila 73(B) [je] takav da zabranjuje davanje potvrde ako

¹ Zahtjev za odobrenje za ulaganje žalbe na "Odluku kojom se djelimično ponovo razmatra usmena odluka Pretresnog vijeća i daje pismeno obrazloženje za tu odluku" od 26. marta 2010. godine, 1. april 2010. godine.

² Odluka kojom se djelimično ponovo razmatra usmena odluka Pretresnog vijeća o uvrštavanju u spis dokumenata putem svjedoka ST108 i daje pismeno obrazloženje za tu odluku, 26. mart 2010. godine.

³ Odgovor tužilaštva na zahtjev za odobrenje za ulaganje žalbe na "Odluku kojom se djelimično ponovo razmatra usmena odluka Pretresnog vijeća i daje pismeno obrazloženje za tu odluku" od 26. marta 2010. godine, 14. april 2010. godine.

⁴ Zajednički zahtjev odbrane za odobrenje za ulaganje replike i prijedlog replike na Odgovor tužilaštva na zahtjev za odobrenje za ulaganje žalbe na "Odluku kojom se djelimično ponovo razmatra usmena odluka Pretresnog vijeća o uvrštavanju u spis dokumenata i daje pismeno obrazloženje za tu odluku" od 26. marta 2010. godine, 20. april 2010. godine.

⁵ *Tužilac protiv Sefera Halilovića*, predmet br. IT-01-48-PT, Odluka po zahtjevu tužilaštva za potvrdu radi ulaganja interlokutorne žalbe na Odluku po zahtjevu tužioca da se odobri izmjena optužnice, 12. januar 2005. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Halilović*), str. 1.

strana u postupku koja je traži ne dokaže da su ispunjena oba kriterij[a]".⁶ Ono takođe podsjeća da davanje odobrenja ostaje u domenu diskrecionih ovlaštenja Pretresnog vijeća čak i ako su oba kriterija ispunjena.⁷

II. ARGUMENTACIJA

A. Zahtjev

1. Prvi kriterij

2. Što se tiče prvog kriterija iz pravila 73(B), kao pitanje koje direktno utiče na pravičnost postupka odbrana navodi to da se prihvataju "nepouzdana dokazi", što se kosi s ranijim odlukama istog Pretresnog vijeća.⁸

3. Odbrana tvrdi da je Pretresno vijeće, pravno gledano, počinilo grešku time što je putem svjedoka ST108 u spis uvrstilo presretnute razgovore koji nisu datirani, u kojima nisu identifikovani učesnici u razgovorima, koji predstavljaju nepotpune zapisnike razgovora ili za koje nije u potpunosti ustanovljen kontinuitet nadzora, time što je težinu koju treba pridati presretnutim razgovorima utemeljilo na tim faktorima, umjesto na pouzdanosti i prihvatljivosti.⁹

---

⁶ Odluka kojom se odbija zajednički zahtjev odbrane za odobrenja za ulaganje žalbe na nalog za dopunu pretpretresnih podnesaka, 23. jul 2009. godine, par. 6; *Tužilac protiv Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odluka po zahtjevu optuženog za odobrenje da uloži žalbu na odluku po zahtjevima za produženje roka: pravilo 92bis i raspored za odgovor, 8. juli 2009., (dalje u tekstu: Odluka u predmetu Karadžić) par. 11; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za ponovno razmatranje Odluke Pretresnog veća po zahtevu za prihvatanje dokumenata direktno iz sudnice i Odluka po zahtevu odbrane za produženje roka za podnošenje završnih pretresnih podnesaka, 2. juli 2008., par. 42; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-PT, Odluka po zahtevu tužilaštva za dozvolu za ulaganje žalbe na odluku po preliminarnom podnesku Vladimira Lazarevića i Sretena Lukića u vezi s formom optužnice, 19. august 2005., str. 3; *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-03-54-T, Odluka po zahtevu optužbe za odobrenje za ulaganje žalbe na odluku Pretresnog veća po zahtevu tužilaštva za postupak *voir dire*, 20. juni 2005., par. 2

⁷ Odluka kojom se odbija zahtjev tužilaštva za odobrenje da uloži žalbu na odluku kojom se djelimično odobravaju zahtjevi tužilaštva za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je presuđeno na osnovu pravila 94(B), 14. jul 2010. godine, par. 7; Odluka u predmetu *Karadžić*, Odluka po Lukićevom zahtevu za ponovno razmatranje Odluke Pretresnog vijeća po zahtevu za prihvatanje dokumenata direktno iz sudnice i Odluka po zahtevu odbrane za produženje roka za podnošenje završnih pretresnih podnesaka, 2. juli 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milutinović*), par. 42; *Tužilac protiv Slobodana Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtevu optužbe za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku Pretresnog veća po zahtevu za postupak *voir dire*, 20. juli 2005. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milošević*), par. 2.

⁸ Zahtjev, par. 9.

⁹ Zahtjev, par. 8-9.

4. Odbrana tvrdi da je u paragrafima 25 i 26 Pobjane odluke počinjena greška u primjeni prava, gdje se prihvatanje presretnutih razgovora "izgleda temelji na činjenici da je svjedok ST108 svjedok-tehničar koji može svjedočiti o sistemu snimanja telefonskih razgovora".¹⁰ Prema mišljenju odbrane, svjedok ST108 nije kvalifikovan da bude svjedok-tehničar za to pitanje.¹¹ Odbrana tvrdi da je Pretresno vijeće stoga počinilo grešku kada je prihvatilo te dokumente putem svjedoka ST108 "bez obzira na to što je iz njegovog svjedočenja bilo očito da svjedok ST108 nije mogao lično da potvrdi kojom su tačno metodom konkretni dokumenti pribavljeni".¹² Da bi izbjeglo ovu grešku u primjeni prava, Pretresno vijeće je trebalo da prihvati samo one presretnute razgovore koje je svjedok ST108 "lično pratio, zapisivao, pohranjivao ili koje je na neki drugi način direktno obezbijedio".¹³ Odbrana tvrdi da je "neselektivno prihvatanje cijele jedne kategorije dokumenata koji nisu direktno povezani s ulogom, odgovornostima ili stručnim znanjem svjedoka ST108 svakako štetno".¹⁴

5. Odbrana dalje navodi da se, budući da su presretnuti razgovori nepouzdana, njihovo prihvatanje kosi s Odlukom Pretresnog vijeća od 16. decembra 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka o presretnutim razgovorima), u kojoj je zaključeno da "[d]okazna vrijednost presretnutih razgovora može biti ustanovljena ako Pretresno vijeće utvrdi da su dovoljno pouzdani, autentični i relevantni za pitanja u ovom predmetu".¹⁵

6. Odbrana tvrdi da su se oni oslonili na Odluku o presretnutim razgovorima i druge kasnije odluke,¹⁶ čiju suštinu oni rezimiraju kao odluku Pretresnog vijeća da se presretnuti razgovori mogu prihvatiti samo putem "(a) učesnika u razgovoru; (b) osobe koja je lično bila prisutna prilikom razgovora, ili (c) tehničara koji je snimio presretnute razgovore (tj. osobe koja je snimala razgovor: 'čovjeka u podrumu')".¹⁷ Odbrana tvrdi da je Pretresno vijeće, budući da svjedok ST108 nije jedna od tih osoba, počinilo grešku u

---

¹⁰ Zahtjev, par. 17.

¹¹ *Ibid.*

¹² *Ibid.*

¹³ *Ibid.*

¹⁴ Zahtjev, par. 17.

¹⁵ Zahtjev, par. 9, gdje se poziva na Odluku kojom se odbija Stanišićev zahtjev za izuzimanje snimaka presretnutih razgovora, 16. decembar 2009. godine, par. 14.

¹⁶ Zahtjev, par. 10, gdje se poziva na usmenu odluku, 28. januar 2010. godine, T. 5673-5674 (dalje u tekstu: Prva usmena odluka) i transkript od 3. marta 2010. godine, T. 7184.7188, koji sadrži raspravu između Pretresnog vijeća i strana u postupku u vezi s prirodom izvedenih dokaza.

¹⁷ Zahtjev, par. 10.

Pobijanoj odluci kad je presretnute razgovore prihvatilo putem njega.¹⁸ Odbrana tvrdi da je optuženima, stoga, Pobijanom odlukom nanijeta šteta time što je "unakrsno ispitivanje svjedoka ST108 bilo prilagođeno" tome da se izbjegne razgovor o presretnutim razgovorima jer je bilo "razumno očekivati da će Vijeće postupiti kao i u svojim prijašnjim odlukama po tom pitanju".¹⁹

7. U pogledu "ekspeditivno[g] vođenj[a] postupka", što je uslov prvog kriterija, odbrana tvrdi da se, prilikom ocjenjivanja toga kako bi njihovo uvrštavanje u spis uticalo na postupak, trebaju uzeti u obzir resursi, između ostalog i vrijeme, potrebni za pobijanje presretnutih razgovora. Odbrana tvrdi da Pobijana odluka od njih zahtijeva da potroše "ogromne količine svog ograničenog vremena i resursa na pribavljanje dodatnih dokaza kako bi osporili te presretnute razgovore".²⁰

2. Drugi kriterij

8. Što se tiče drugog kriterija iz pravila 73(B), mada se zahtjev za odobrenje da ulože žalbu ne bavi pitanjem da li je odluka pravilno obrazložena ili ne,²¹ odbrana tvrdi da su "brojna pretresna vijeća ispitivala da li zahtjev za odobrenje za ulaganje žalbe pruža ikakav osnov za mišljenje da će ta žalba možda biti usvojena".²² Odbrana navodi da postoji određena vjerovatnoća da će žalba biti usvojena, pa bi, stoga, odluka Žalbenog

¹⁸ *Ibid.*

¹⁹ Zahtjev, par. 10.

²⁰ Zahtjev, par. 11.

²¹ *Ibid.*, gdje se navodi *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-02-54-T, Odluka po zahtevu optužbe za odobrenje za ulaganje žalbe na odluku Pretresnog veća po zahtevu tužilaštva za postupak *voir dire*, 20. jun 2005. godine; *Tužilac protiv Čermaka i Markača i Tužilac protiv Gotovine i drugih*, predmet br. IT-03-73-PT i predmet br. IT-01-45-PT, Odluka po zahtjevima obrane za odobrenje za ulaganje žalbe na odluku po objedinjenom zahtjevu tužiteljstva za izmjenu optužnice i spajanje postupaka, 14. avgust 2006. godine, par. 10; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po zahtevu odbrane za odobrenje za ulaganje interlokutorne žalbe na odluku na osnovu pravila 98bis, 14. jun 2007. godine, par. 4.

²² Zahtjev, par. 16 gdje se navodi predmet *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-PT, Odluka po zahtjevu Milivoja Petkovića za odobrenje za ulaganje žalbe na odluku po podnescima zbog navodnih nedostataka u formi optužnice, 19. septembar 2005. godine, str. 4; *Tužilac protiv Strugaru*, predmet br. IT-01-42-T, Odluka po zahtevu odbrane za izdavanje potvrde, 17. jun 2004. godine, par. 8 i Odluka po zahtevu odbrane za odvojeno suđenje kako bi se zakazala pretpretresna konferencija i odredio datum početka suđenja Pavlu Strugaru, 12. decembar 2003. godine, par. 7-8; *Tužilac protiv Hadžihasanovića i Kubure*, predmet br. IT-01-47-T, Odluka po zahtjevu za izdavanje potvrde za podnošenje žalbe na odluku na osnovu pravila 98bis Pravidnika, 26. oktobar 2004. godine, str. 6.

vijeća uštedila sudsko vrijeme koje bi se, u protivnom, utrošilo na izvođenje dodatnih dokaza kako bi se osporili presretnuti razgovori.²³ Odbrana tvrdi da je Zahtjev "dosegao prag pravne relevantnosti" zato što postoji osnov za uvjerenje da je Pretresno vijeće počinilo grešku u primjeni prava.²⁴

9. Odbrana tvrdi da bi odlaganje rješenje tog pitanja za neku kasniju fazu žalbenog postupka moglo dovesti do nepotrebnih komplikacija i kašnjenja, koji se mogu izbjeći ako se to pitanje riješi "u ovoj fazi" suđenja, budući da će se većina presretnutih razgovora koristiti uz svjedoke koji će se, prema rasporedu, saslušati poslije maja 2010. godine.²⁵ Po njenom mišljenju, rješenjem statusa presretnutih razgovora prije toga izbjegli bi se "stalni i repetitivni argumenti u vezi s tim pitanjem svaki put kad se traži korištenje tih presretnutih razgovora", što bi suštinski pospiješilo postupak.²⁶ Ako se dotično odobrenje ne da, odbrana tvrdi da bi joj trebalo više vremena i resursa kako bi pribavila dodatne dokaze za osporavanje presretnutih razgovora, što bi vjerovatno dovelo do odgode u izvođenju dokaza odbrane.²⁷

B. Odgovor

10. Tužilaštvo odgovara da Zahtjev ne ispunjava kriterije iz pravila 73(B).²⁸ Tužilaštvo tvrdi da je prihvatanjem presretnutih razgovora diskreciono ovlaštenje Pretresnog vijeća na osnovu pravila 89(C) valjano primijenjeno²⁹ i da u Zahtjevu nije navedena nikakva primjetna pravna ili činjenična greška u Pobjivanoj odluci, osim što se poziva na primjedbu Pretresnog vijeća da u nekim slučajevima "nisu bile poznate sve pojedinosti u vezi s presretnutim razgovorom".³⁰

11. Tužilaštvo dalje tvrdi da je odbrana pogrešno protumačila ranije odluke Pretresnog vijeća o prihvatljivosti presretnutih razgovora i da Odluka o presretnutim

---

²³ Zahtjev, par. 16.

²⁴ Zahtjev, par. 16.

²⁵ Zahtjev, par. 13.

²⁶ Zahtjev, par. 14.

²⁷ Zahtjev, par. 15.

²⁸ Odgovor, par. 1-6.

²⁹ Odgovor, par. 5-6.

³⁰ Odgovor, par. 6.

razgovorima pruža spisak kategorija svjedoka putem kojih se presretnuti razgovori mogu uvesti koji nije konačan.³¹ U Odluci o presretnutim razgovorima je navedeno da svjedok ST108 može takođe "poslužiti u svrhu utvrđivanja autentičnosti relevantnih presretnutih razgovora".³² Tužilaštvo tvrdi da je Pretresno vijeće, dakle, bilo potpuno svjesno prirode svjedočenja svjedoka ST108 iz rezimea dostavljenog na osnovu pravila 65ter.³³ Svaki eventualni previd u pogledu presretnutih razgovora do kojeg dođe tokom unakrsnog ispitivanja odbrane greška je same odbrane, budući da nije moglo biti razumnog osnova za očekivanje da će ti razgovori biti izuzeti³⁴ i budući da odbrana nije pokazala kako je to očekivanje uticalo na formu njihovog unakrsnog ispitivanja.³⁵

12. Tužilaštvo takođe tvrdi da odbrana nije pokazala da će njihova žalba vjerovatno biti usvojena jer su presretnuti razgovori prihvatani u mnogim predmetima pred Međunarodnim sudom i svi su poticali iz istog izvora i bili zabilježeni na isti način.³⁶ Pored toga, čak i u slučaju da Pretresno vijeće zaključi da Zahtjev ispunjava uslove iz pravila 73(B), Vijeće bi se trebalo uzdržati od primjene svog diskrecionog ovlaštenja da dâ odobrenje za ulaganje žalbe zato što bi ulaganje žalbe na Pobjianu odluku samo odgodilo suđenje.³⁷

C. Replika

13. Odbrana u replici ponavlja da je Pretresno vijeće u Pobjijanoj odluci počinilo primjetnu grešku u primjeni prava time što je protupravno prihvatilo presretnute razgovore koji su nepouzdana i koji nemaju dokaznu vrijednost.³⁸

III. DISKUSIJA

---

³¹ Odgovor, par. 14-17.

³² Odgovor, par. 13-14.

³³ Odgovor, par. 13-14.

³⁴ Odgovor, par. 17-18.

³⁵ Odgovor, par. 17-18.

³⁶ Odgovor, par. 23.

³⁷ Odgovor, par. 25.

³⁸ Replika, par. 1-2.

14. Argument odbrane da je Pretresno vijeće počinilo grešku time što je prihvatilo presretnute razgovore putem svjedoka ST108, što se, navodno, kosi s ranijim odlukama na koje se oslonila odbrana,³⁹ proističe iz pogrešnog shvatanja ranijih odluka Pretresnog vijeća. Pretresno vijeće je u Prvoj usmenoj odluci odgovorilo na pitanje ograničeno na kompetentnost svjedoka koji je tada svjedočio, Vitomira Žepinića, da valjano ocijeni autentičnost presretnutih razgovora koji su bili predloženi za prihvatanje. Pretresno vijeće je konkretno u vezi s ovim svjedokom zaključilo da je taj svjedok, koji nije ni na koji način učestvovao u presretanju razgovora, morao biti učenik u presretnutim razgovorima ili biti fizički prisustvovati kako bi mogao potvrditi njihovu autentičnost.⁴⁰ Pretresno vijeće je u vezi s očekivanim svjedočenjem svjedoka ST108 u Odluci o presretnutim razgovorima već napomenulo da to svjedočenje može također "poslužiti u svrhu utvrđivanja autentičnosti relevantnih presretnutih razgovora".⁴¹ Pretresno vijeće je zatim u Pobjanoj odluci konkretno razmotrilo da li je svjedok ST108 kompetentan da valjano ocijeni autentičnost presretnutih razgovora kako bi oni bili prihvaćeni.⁴²

15. Pogrešno je, stoga, tvrditi da su bilo Odluka o presretnutim razgovorima bilo Prva usmena odluka stvorile ikakav "razuman osnov za očekivanje" da će presretnuti razgovori biti izuzeti. Odbrana ima obavezu da, revnosno i promptno, pripremi svoju tezu za osporavanje materijala koji je predložilo tužilaštvo i ta priprema ne može se temeljiti na tome da li odbrana očekuje da će Pretresno vijeće kasnije odobriti ili odbaciti da takav materijal uvrsti u spis.⁴³ Shodno tome, argumenti odbrane da su joj potrebni dodatno vrijeme i resursi za osporavanje presretnutih razgovora neutemeljeni su.

---

³⁹ Zahtjev, par. 8-10, gdje se poziva na Odluku o presretnutim razgovorima, par. 14; Prva usmena odluka; svjedok ST108, 3. mart 2010. godine, T. 7184-7188.

⁴⁰ "Vijeće se uvjerilo da u vezi s tim presretnutim razgovorima svjedok može ispuniti uslove pravila 89 samo ako je, A, učestvovao u razgovoru ili, B, ako je bio fizički prisutan tokom tog razgovora, u kom slučaju on može govoriti samo o izjavama neke osobe kojima je on tada prisustvovao", Prva usmena odluka, 28. januar 2010. godine, T. 5666.

⁴¹ Odluka o presretnutim razgovorima, par. 16.

⁴² Pobjana odluka, par. 25 i 26.

⁴³ Profesionalni kodeks branilaca koji postupaju pred Međunarodnim sudom, član 11.

16. Argumentacija odbrane o tome da li je Pretresno vijeće počinilo grešku u zaključivanju ili u primjeni prava primjerena je eventualnom žalbenom postupku i neće se sada razmatrati.⁴⁴

17. Pretresno vijeće zaključuje da odbrana nije pokazala da Pobjana odluka sadrži pitanje koje bi u znatnoj mjeri uticalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili ishod suđenja. Prvi kriterij pravila 73(B) stoga nije ispunjen. Budući da su kriteriji kumulativni,⁴⁵ Pretresno vijeće neće razmatrati argumente u vezi s drugim kriterijem.

IV. DISPOZITIV

18. Na osnovu pravila 73(B), Pretresno vijeće:

ODOBRAVA odbrani da uloži repliku i uvrštava Repliku u spis; i

ODBIJA Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija Burton Hall,
predsjedavajući

Dana 16. decembra 2010.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

⁴⁴ *Tužilac protiv Tolimira*, predmet br. IT-05-82/2-PT, Odluka po zahtjevu za odobrenje za ulaganje žalbe na odluku po zahtjevu tužilaštva za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je presuđeno, 23. februar 2010. godine, str. 2; *Tužilaštvo protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Odluka po zahtjevu odbrane za odobrenje da uloži žalbu na odluku po zahtjevu tužilaštva za formalno primanje na znanje činjenica o kojima je već presuđeno, 20. oktobar 2006. godine, str. 2; Odluka u predmetu *Milošević*, par. 4.

⁴⁵ *Tužilac protiv Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Odluka po zahtjevu Gotovine odbrane za odobrenje radi ulaganja žalbe na odluku Raspravnog vijeća od 4. studenog 2009. godine, 20. januar 2010. godine, par. 2; Odluka u predmetu *Halilović*, str. 1; *Tužilac protiv Strugara*, predmet br. IT-01-42-T, Odluka po zahtjevu odbrane za izdavanje potvrde, 17. jun 2004. godine, par. 2.